

Universitat Autònoma de Barcelona
Facultat de Filosofia i Lletres Departament d'Art i Musicologia

“LONG LIVE, ALL THE MAGIC WE MADE”
Autenticitat i creació de comunitat en l'actuació de
Taylor Swift a *The Eras Tour*

Treball de Fi de Grau presentat per
Martina Brossa Castellano

Tutora
Gabrielle Kaufman

Bellaterra, juny, 2026

ABSTRACT

Català

Aquest treball analitza com Taylor Swift construeix l'autenticitat durant *The Eras Tour*, la seva darrera gira mundial que combina elements d'espectacularitat i proximitat emocional. L'estudi se centra en analitzar com les diferents formes d'autenticitat presentades per Moore (2002) i Weisethaunet & Lindberg (2010) apareixen en cada era de la gira i contribueixen a que el públic percebi a Taylor Swift com a una figura autèntica. Mitjançant una anàlisi categorial deductiva del registre audiovisual de la gira, s'identifica un predomini de l'autenticitat basada en la confessió personal, la vulnerabilitat vocal i la narrativa autobiogràfica. També hi tenen un paper rellevant la corporalitat i la teatralitat conscient. Els resultats mostren que Taylor Swift és una figura versàtil capaç de transformar un concert de grans dimensions en un espai de comunitat.

Anglès

This study examines how Taylor Swift constructs authenticity during *The Eras Tour*, her latest world tour, which combines large-scale spectacularity with emotional intimacy. The research focuses on analysing how the different forms of authenticity proposed by Moore (2002) and Weisethaunet & Lindberg (2010) emerge in each era of the tour and contribute to the audience's perception of Swift as an authentic figure. Through a deductive categorical analysis of the tour's audiovisual record, the study identifies a predominance of authenticity grounded in personal confession, vocal vulnerability, and autobiographical narrative. Embodiment and conscious theatricality also play a significant role. The results show that Taylor Swift is a versatile performer capable of transforming a large-scale concert into a space of community.

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ.....	4
1.1. Objecte d'estudi.....	4
1.2. Justificació.....	4
1.3. Objectius.....	5
1.4. Contextualització.....	5
2. ESTAT DE LA QÜESTIÓ.....	6
2.1. Música, performance i construcció de significat.....	6
2.2. Autenticitat en la música popular.....	7
2.3. Fandom i relacions parasocials.....	7
2.4. Estudis previs sobre l'autenticitat a The Eras Tour.....	8
3. MARC TEÒRIC.....	9
3.1. Tipologies d'autenticitat segons Moore (2002).....	9
3.2. Tipologies d'autenticitat segons Weisethaunet & Lindberg (2010).....	10
4. METODOLOGIA.....	11
4.1. Corpus i selecció del material d'anàlisi.....	11
4.2. Anàlisi categorial deductiva i anàlisi quantitativa.....	11
4.3. Taules analítiques.....	11
4.3.1. Tipologies d'autenticitat segons Moore (2002).....	12
4.3.2. Tipologies d'autenticitat segons Weisethaunet & Lindberg (2010).....	13
5. ANÀLISI.....	14
5.1. Lover.....	15
5.1.2. Elements observats a l'era Lover.....	16
5.2. Fearless.....	17
5.2.1. Elements observats a l'era Fearless.....	19
5.3. evermore.....	19
5.3.1. Elements observats a l'era evermore.....	22
5.4. Reputation.....	22
5.4.1. Elements observats a l'era Reputation.....	24
5.5. Speak now.....	24
5.5.1. Elements observats a l'era Speak Now.....	25
5.6. Red.....	26
5.6.1. Elements observats a l'era Red.....	28
5.7.1. Elements observats a l'era folklore.....	30
5.8. 1989.....	31
5.8.1. Elements observats a l'era 1989.....	33
5.9. Surprise songs.....	33
5.9.1. Elements observats a les surprise songs.....	35
5.10. Midnights.....	35
5.10.1. Elements observats a l'era Midnights.....	37
6. RESULTATS.....	37
7. CONCLUSIONS.....	41
8. REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES.....	44

1. INTRODUCCIÓ

1.1. Objecte d'estudi

En un món on les gires musicals sovint es limiten a repetir una fórmula d'èxit, va aparèixer un espectacle capaç de convertir-se en un relat viu i versàtil: la gira *The Eras Tour* de Taylor Swift. Amb aquesta gira, Swift va ser capaç de condensar tota la seva trajectòria en un únic espectacle de tres hores, on en cada cançó l'escenari transportava el públic al moment vital que Taylor Swift narrava. Més enllà de tota la seva magnitud econòmica i mediàtica, aquesta gira va ser un èxit per tots els seus fans, els *swifties*, esgotant les entrades als 149 concerts que es van fer arreu del món. Però quina va ser la clau de l'èxit de la gira? *The Eras Tour* funciona com un espai performatiu on l'artista construeix i projecta una imatge d'autenticitat que reforça el vincle amb els seus fans. Aquest treball se centra a fer una anàlisi categorial deductiva centrada per saber com Taylor Swift crea autenticitat dalt de l'escenari.

1.2. Justificació

L'autenticitat és un concepte central en la música popular contemporània, especialment en artistes que basen la seva identitat en la confessió emocional, la narrativa autobiogràfica i la proximitat amb el públic. En el cas de Taylor Swift, aquesta autenticitat no és només un atribut, sinó una construcció performativa que es desplega a través de gestos, discursos, decisions estètiques i moments aparentment espontanis. *The Eras Tour* ofereix un cas d'estudi que combina un espectacle altament mediatitzat amb una posada en escena que busca generar intimitat i complicitat.

A més, la comunitat global de fans de Swift, els *swifties*, ha desenvolupat rituals, codis i pràctiques que reforcen la sensació de proximitat emocional amb l'artista. Dura a terme una anàlisi categorial deductiva permet entendre com es construeix l'autenticitat en un context on el directe i el digital conviuen, i com aquesta autenticitat esdevé un recurs emocional, identitari i comunitari. L'estudi és rellevant perquè contribueix a comprendre la relació artista-públic des d'una perspectiva performativa i sociocultural, i perquè situa *The Eras Tour* en un espai de construcció de significat.

1.3. Objectius

Aquest treball parteix de la pregunta: com construeix i performa Taylor Swift una imatge d'autenticitat que reforça la relació emocional amb el seu *fandom* durant *The Eras Tour*?

Els objectius de la recerca són els següents:

OBJECTIU PRINCIPAL	Realitzar una anàlisi categorial deductiva per descobrir com Taylor Swift construeix, performa i aplica diferents formes d'autenticitat durant <i>The Eras Tour</i> , i com aquestes formes d'autenticitat configuren la percepció de proximitat emocional i la intensitat del vincle amb el seu públic.
Objectius secundaris	Identificar les tipologies d'autenticitat durant <i>The Eras Tour</i>
	Comparar les diferents <i>eras</i> i mirar quines relacions s'estableixen entre elles
	Identificar a través d'una anàlisi quantitativa la presència dels elements d'autenticitat a les diferents <i>Eras</i>

Taula 1. Objectiu principal i secundaris

1.4. Contextualització

Des del seu disc debut l'any 2006, Taylor Swift ha construït una trajectòria artística basada en la narrativa personal i la confessió emocional. Les seves lletres, sovint centrades en experiències íntimes, han estat interpretades com a espais de reconeixement emocional i empoderament, especialment per a públic jove i femení.

A més a més, explica històries en les quals els fans s'hi poden sentir identificats: des d'experiències de desamors juvenils fins a temes molt més profunds com la salut mental. Així doncs, la seva música ha estat analitzada com a eina de transformació social i educativa. Estudis com el de *Melodies of empowerment* mostren com les cançons de Swift influeixen en l'aprenentatge de llengües, la

representació de gènere, el benestar emocional i la sensibilització cultural, especialment en contextos educatius internacionals (Nopas, 2025). Altres recerques també han mostrat com Taylor Swift aconsegueix connectar amb els fans a través de l'ús de metàfores i temes introspectius, cosa que fa sentir als *swifties* més empoderats i menys sols amb els seus problemes i inquietuds (Obenza i Silah, 2024).

Més enllà de la seva música, el vincle que l'artista ha creat amb els *swifties* ha estat un element clau. Els fans han sentit que han crescut amb ella al llarg dels anys, que l'han acompanyat en la seva carrera professional i també en la seva vida personal, i s'ha construït una comunitat sense barreres.

En el món acadèmic, la figura de Taylor Swift ha estat molt estudiada en l'àmbit d'influència musical, cultural i econòmica. Swift ha tingut un gran impacte en el feminisme, la política i la indústria musical (Associated Press, 2024). *The Eras Tour*, considerada la gira més lucrativa de la història amb més de 10 milions d'assistents i ingressos superiors als 2.000 milions de dòlars, esdevé un cas paradigmàtic per analitzar la música, la *performance* i la cultura global (Fandom Contributors).

2. ESTAT DE LA QÜESTIÓ

L'estudi de *The Eras Tour* de Taylor Swift requereix situar la gira dins d'un marc acadèmic que abordi la *performance* musical, la relació artista-públic, la construcció d'autenticitat i el paper del *fandom*. Tot i que existeixen nombroses aportacions teòriques sobre música en directe, *performance* i cultura pop, encara no s'ha aplicat de manera sistemàtica a *The Eras Tour* de Taylor Swift.

A continuació es revisen les principals línies d'estudi relacionades amb la pregunta de recerca i s'identifiquen els buits que aquest treball pretén omplir.

2.1. Música, *performance* i construcció de significat

Diversos estudis sobre música i *performance* coincideixen a entendre la música com una pràctica social i com un procés, i no com a un objecte fix. Small (1998) destaca que el significat musical sorgeix de les accions i interaccions que tenen lloc en un concert (escoltar, ballar, mirar, aplaudir), que funcionen com a rituals on es comparteixen valors i identitats. Schechner (2013), amb la teoria de la

performance, reforça aquesta mirada i entén l'acte escènic com un conjunt d'accions humanes que inclou rols socials, gestos i pràctiques quotidianes. Turino (2008) hi afegeix la dimensió emocional i corporal, subratllant que, fins i tot en formats massius, es generen experiències compartides sovint associades al *flow*.

L'arribada de la tecnologia ha canviat aquesta experiència. Autors com Auslander (2008) i Vernallis (2004) mostren que la frontera entre directe i mediatitzat és cada vegada més difusa, i que la presència escènica es construeix també a través de dispositius digitals. En l'àmbit audiovisual, Goodwin (1992) i Vernallis (2004) expliquen que música i imatge formen un espai performatiu integrat, on la gestualitat, el cos i l'estètica visual contribueixen a construir identitats.

Des d'una perspectiva sociològica, Frith (2007) defensa que la música popular produeix identitats i comunitats a través de rituals i pràctiques compartides. Vila (2000) entén la música com un espai narratiu on els individus elaboren identitats a partir d'històries que interpreten i recontextualitzen.

2.2. Autenticitat en la música popular

L'autenticitat és una construcció cultural que es produeix a partir de la interacció entre artista, públic i indústria. Moore (2002) defensa que no és una qualitat inherent de la música, sinó un procés que depèn de com els oients interpreten la veu, la narrativa o la *performance*. Sorgeixen tres formes d'autenticitat (*first-person*, *second-person* i *third-person*) que expliquen en quin nivell el públic percep una *performance*.

Els estudis de gènere aporten una dimensió clau: Cohen (2001), Warwick i Adrian (2016) i O'Brien (2016) mostren que les artistes femenines han hagut de construir autenticitat a través de la vulnerabilitat, la confessió i el control creatiu. Pecknold (2016) analitza la veu femenina d'artistes adolescents com a signe de vulnerabilitat i sinceritat, i argumenta que imperfeccions vocals poden funcionar com a estratègies d'autenticitat, com en el cas de les primeres actuacions de Taylor Swift.

2.3. Fandom i relacions parasocials

Els estudis sobre *fandom* musical mostren que escoltar música és també construir identitat, comunitat i vincles emocionals. Cavicchi (2018) i Duffett (2018) expliquen que el *fandom* és una experiència afectiva i corporal, on pràctiques com el

crit, la participació col·lectiva o els rituals de concert generen pertinença i expressivitat.

Les relacions parasocials són centrals per entendre aquesta connexió emocional. Horton i Wohl (1956) les descriuen com una forma d'interacció que genera una sensació de proximitat i familiaritat amb l'artista. Hartmann i Goldhoorn (2011) destaquen que funcionen com una experiència perceptiva d'immediateza i reciprocitat, tot i ser unidireccionals. Giles i Stever (2024) mostren que, en l'era digital, les relacions parasocials poden satisfer necessitats emocionals, especialment en adolescents. En el cas dels músics, la identitat artística i personal sovint es confonen, fet que intensifica la sensació d'autenticitat (Kurtin et al., 2019).

El *fandom* musical també implica consum i participació. Derbaix i Korchia (2019) mostren que ser fan implica integrar la música en la vida quotidiana.

2.4. Estudis previs sobre l'autenticitat a *The Eras Tour*

La recerca sobre Taylor Swift és extensa i diversa, però els estudis centrats en l'autenticitat destaquen sobretot la seva relació amb els fans.

Diversos estudis analitzen com *The Eras Tour* intensifica i construeix la proximitat de Swift amb els seus fans a través d'interaccions directes, com per exemple trobades privades, i d'un discurs basat en vulnerabilitat i control narratiu.

Bentley (2026) destaca que els moments acústics dels concerts de Swift funcionen com un espai d'autenticació dins d'un espectacle massiu. Prins (2026) assenyala que Swift combina control creatiu amb una forta participació del públic, que contribueix a la seva narrativa a través de, per exemple, *easter eggs*. Hopper (2026) mostra que la seva reputació com a lletrista es reforça amb connexions intratextuals que els fans interpreten com a signes de sinceritat i coherència artística.

Tot i l'amplitud i la diversitat d'estudis sobre Taylor Swift, l'estat de la qüestió mostra que encara existeixen buits a l'hora d'analitzar la relació entre autenticitat, *performance* i comunitat en el context específic de *The Eras Tour*. La major part de la bibliografia se centra en aspectes parcials de la seva figura, però pocs treballs aborden com aquests es troben presents en un espai performatiu tan complex i massiu com la gira *The Eras Tour*.

3. MARC TEÒRIC

Aquest marc teòric estableix les bases conceptuals que permeten analitzar com Taylor Swift construeix i performa l'autenticitat durant *The Eras Tour*. Per fer-ho, el treball es basa en dues aportacions centrals: les tipologies d'autenticitat d'Allan Moore (2002) i les categories ampliades de Weisethaunet i Lindberg (2010).

3.1. Tipologies d'autenticitat segons Moore (2002)

Moore (2002) entén l'autenticitat en la música popular com un procés d'atribució: no és una qualitat inherent de l'obra, sinó una interpretació que fan les comunitats de fans. Per explicar com es construeix aquesta percepció, distingeix tres formes principals d'autenticitat: *first person*, *second person* i *third person authenticity*.

La *first-person authenticity* apareix quan el públic percep que l'artista expressa emocions pròpies de manera sincera. En música popular, aquesta autenticitat s'associa a vulnerabilitat, integritat i connexió directa amb l'experiència vital (Moore, 2002).

La *second-person authenticity* depèn de la recepció: la música és percebuda com autèntica quan valida l'experiència de l'oient (Moore, 2002).

La *third-person authenticity* es refereix a la percepció que un artista representa fidelment una tradició o un estil. Aquesta autenticitat pot ser social, individual o meta-reflexiva, i sovint es construeix a través de recreacions culturals, estètiques d'època o invencions de tradicions (Moore, 2002).

Tipus d'autenticitat	Què percep el públic?	Elements claus
<i>First-person</i>	El públic percep que l'artista s'expressa de manera sincera	Vulnerabilitat i proximitat
<i>Second-person</i>	El públic sent validada la seva experiència personal	Identificació, veritat emocional i pertinença
<i>Third-person</i>	El públic percep que s'està representant fidelment a un origen o cultura	Arrelament, continuïtat i recreació d'estètiques

Taula 2. Tipologies d'autenticitat segons Moore

3.2. Tipologies d'autenticitat segons Weisethaunet & Lindberg (2010)

Weisethaunet i Lindberg (2010) proposen una lectura ampliada i amb més matisos de les formes d'autenticitat proposades per Moore (2002), especialment en el context del rock.

La primera és l'autenticitat *folk/roots*, basada en l'arrelament, la tradició i la continuïtat cultural. Aquesta forma d'autenticitat valora la connexió amb un origen i una comunitat percebuda com a pura o genuïna.

En segon lloc, l'autenticitat d'expressió personal es fonamenta en la sinceritat, la confessió i la veritat interior: l'artista és percebut com a autèntic quan sembla expressar emocions reals i experiències pròpies.

La tercera forma és la negació o rebel·lia, associada a l'oposició a la indústria. Aquesta autenticitat es construeix a través de gestos de ruptura, crítica o distanciament respecte a la indústria.

La quarta tipologia és la del cos i presència, que valora la corporalitat, l'energia física i la intensitat de la *performance* en directe. Aquí, l'autenticitat s'associa a la immediatesa, la cruesa, la sensació de risc i la vulnerabilitat corporal.

Finalment, la posa reflexiva descriu formes d'autenticitat basades en la teatralitat conscient, la ironia o la performativitat explícita: una mena d'autenticitat no autèntica on l'artista mostra que està representant un paper, però ho fa amb coherència estètica i autoconsciència.

Aquestes tipologies no són excloents i sovint conviuen en un mateix artista.

Concepte	Descripció	Implicació per l'autenticitat
Folk/roots	Arrelament, tradició i continuïtat cultural	L'artista és percebut com a autèntic quan connecta amb una comunitat
Expressió personal	Sinceritat, confessió i veritat interior	L'autenticitat s'associa a emocions reals, vulnerabilitat i narrativa autobiogràfica
Negació o rebel·lia	Oposició a la indústria i actitud rebel	L'autenticitat es construeix a través de gestos de resistència i control creatiu
Cos i presència	Energia física, actuació crua i intensitat corporal	La immediatesa i la corporalitat reforcen la sensació d'autenticitat i presència

Posa reflexiva	Teatralitat conscient, ironia i autoconsciència performativa	L'autenticitat es construeix a partir del joc escènic amb coherència i intencionalitat
----------------	--	--

Taula 3. Tipologies d'autenticitat segons Weisethaunet & Lindberg

4. METODOLOGIA

4.1. Corpus i selecció del material d'anàlisi

El corpus principal utilitzat és la pel·lícula *Taylor Swift: The Eras Tour (Taylor's Version)*, enregistrada durant els concerts al SoFi Stadium a Califòrnia dels dies 3, 4 i 5 d'agost del 2023.

L'ús d'aquest material es justifica perquè ofereix una qualitat visual i sonora que permet analitzar amb precisió elements vocals, gestuals i escènics.

4.2. Anàlisi categorial deductiva i anàlisi quantitativa

Aquest treball es basa en una anàlisi categorial de tipus deductiu. Segons Strauss i Corbin (2002), aquest tipus d'anàlisi permet estructurar les dades en unitats conceptuais derivades de la teoria, facilitant la identificació de patrons i assegurant un procés interpretatiu coherent.

Els codis inicials utilitzats en aquesta recerca s'han definit a partir dels principals conceptes teòrics que estructuren el marc conceptual del treball. A partir de cada codi inicial, s'han establert un conjunt de variables observables que permeten convertir els conceptes teòrics en indicadors analítics verificables. Aquestes variables funcionen com a criteris per determinar si un fragment de l'actuació pot ser interpretat dins d'una categoria concreta.

De manera complementària, també es durà a terme una anàlisi quantitativa per determinar la freqüència amb què apareixen els diferents elements estudiats.

4.3. Taules analítiques

A continuació, es presenten els diferents codis inicials i les variables associades que guiaran l'anàlisi.

4.3.1. Tipologies d'autenticitat segons Moore (2002)

Codi inicial: Tipus d'autenticitat (Moore)	Descripció	Variables
<i>First person authenticity</i> A1	Expressió sincera i d'experiències pròpies de l'artista on genera vulnerabilitat i integritat	Vulnerabilitat vocal: imperfeccions, respiracions, trencaments de veu, tensió o fragilitat vocal (Pecknold, 2016; Barthes 1977)
		Expressió emocional: Comentaris personals, confessions, explicacions de context emocional abans d'una cançó Moore (2002)
		Referències directes a experiències pròpies Frith (2007), Vila (2000)
		Moments acústics o minimalistes Bentley (2026)
<i>Second person authenticity</i> A2	L'oient sent que es valida la seva experiència personal	Discursos confessionals o explicacions personals abans d'una cançó (Weisethaunet & Lindberg, 2010)
		Validació emocional (Moore, 2002)
		Lletres o comentaris que remetent explícitament a experiències pròpies (Frith, 2007)
<i>Third person authenticity</i> A3	Representació fidel d'un origen o cultura que crea un arrelament i recreació d'estètiques	Recreació d'estètiques (Harvey, 1990)
		Fidelitat estilística (Moore, 2002)
		Reactivació d'imaginari

		culturals (Keightley, 2001)
--	--	------------------------------------

Taula 4. Taula analítica: tipus d'autenticitat segons Moore

4.3.2. Tipologies d'autenticitat segons Weisethaunet & Lindberg (2010)

Codi inicial: Tipologies d'autenticitat en el rock (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	Descripció	Variables
Expressió personal B1	Sinceritat, confessió, veritat interior	Discursos confessionals o explicacions personals abans d'una cançó (Weisethaunet & Lindberg, 2010).
		Vulnerabilitat vocal: trencaments, respiracions, tensió emocional (Barthes, 1977; Pecknold, 2016)
		Lletres o comentaris que remetent explícitament a experiències pròpies (Frith, 2007)
Cos i presència B2	Energia física, actuació crua, intensitat corporal	Moviments corporals intensos, energia física sostinguda, ús expressiu del cos (Weisethaunet & Lindberg, 2010)
		Interacció corporal directa amb el públic o l'espai (Small, 1998)
Folk/roots B3	Arrelament, tradició, continuïtat cultural	Referències a tradicions musicals, estils arrelats o sonoritats folk (Weisethaunet & Lindberg, 2010)
		Narratives que evoquen comunitat, paisatge o memòria cultural (Frith, 1996)
Negació o rebel·lia	Oposició al sistema	Gestos de distanciament

B4		respecte a la indústria o a les convencions del pop comercial (Weisethaunet & Lindberg, 2010)
		Comentaris crítics sobre el sistema musical o mediàtic (Grossberg, 1992)
Posa reflexiva B5	Teatralitat conscient, ironia, autoconsciència performativa	Moments en què l' artista mostra explícitament que està interpretant un paper (Weisethaunet & Lindberg, 2010)
		Ús d' ironia, exageració o teatralitat (Goffman, 1959)

Taula 5. Taula analítica: Tipologies d'autenticitat segons Weisethaunet & Lindberg (2010)

5. ANÀLISI

L'anàlisi categorial deductiva s'organitza seguint l'estructura narrativa de *The Eras Tour*, dividida per *eras*. Aquesta decisió respon al fet que cada *era* constitueix un bloc performatiu coherent, amb una estètica pròpia i una narrativa específica. Cada *era* respon a un disc de Taylor Swift. L'ordre seguit en l'anàlisi coincideix amb la seqüència de les *eras* tal com apareixen al concert, la qual no correspon a l'ordre cronològic dels discos.

En cada *era* s'aplicaran de manera sistemàtica les categories definides al marc teòric, utilitzant les taules de variables presentades anteriorment.

Per a facilitar la lectura del treball s'ha posat un número i una lletra a cada un dels elements que s'analitzaran:

- *First-person authenticity*: **A1**
- *Second-person authenticity*: **A2**
- *Third-person authenticity*: **A3**
- Expressió personal: **B1**
- Cos i presència: **B2**
- Folk/roots: **B3**
- Negació o rebel·lia: **B4**
- Posa reflexiva: **B5**

5.1. *Lover*

Taylor Swift inicia la gira amb *Lover* (2019), el seu setè disc. El disc se centra en l'amor en totes les seves formes i combina aquesta mirada amb temes d'identitat, autosuficiència i empoderament (Zahra & Djaharie, 2025). L'era *Lover* obre *The Eras Tour* amb una estètica lluminosa i expansiva que combina espectacularitat pop i proximitat emocional.

Un dels elements més presents és l'expressió personal o l'autenticitat *first-person* (**A1**, **B1**). Les cançons d'aquesta era parteixen de vivències reals de Swift, i això es reflecteix en moments més minimalistes, on la seva vulnerabilitat és el centre de l'actuació, com és el cas de la interpretació de "The Archer", on se situa ella sola a l'escenari. A més a més, Swift utilitza la seva pròpia experiència per parlar de les dificultats de ser una dona en la indústria musical, com és el cas de la cançó "The Man". Això activa la categoria de negació o rebel·lia (**B4**), i converteix aquesta cançó en una oposició al sistema patriarcal.

La teatralitat és també un element clau d'aquesta era. Des del primer moment del concert, Swift activa la posa reflexiva (**B5**), especialment visible en l'inici de "Cruel Summer", quan mira el seu voltant amb sorpresa fingida i diu "oh, hi" com si descobrís el públic en aquell mateix instant (Wrench, 2023, 00:02:51). Aquesta teatralitat conscient no redueix l'autenticitat, sinó que la reforça, ja que mostra consciència del joc escènic i crea una complicitat amb l'audiència. Alhora, el fet de reconèixer el públic activa l'autenticitat *second-person* (**A2**), que està present també quan diu "Does anyone here know the lyrics to this bridge? Prove it." (Wrench, 2023, 00:04:34) i apunta el micròfon als fans perquè siguin ells que cantin. Aquest gest valida l'experiència del públic i converteix la cançó en un espai compartit. El públic no només reconeix la cançó sinó que la reivindica com a pròpia.

La dimensió corporal també és fonamental. En tot moment Swift manté moviments constants i energètics que van d'acord amb el ritme de la música, activant així la categoria de cos i presència (**B2**).

Figura 1

Taylor Swift durant *The Eras Tour*. Font: *Welcome to Times Square* (2023).

<https://welcome-to-times-square.com/es/la-gira-eras-de-taylor-swift/>

5.1.2. Elements observats a l'era *Lover*

Codi	Categoria teòrica	Element observat
A1	<i>First-person authenticity</i> (Moore, 2002)	- Taylor Swift com a focus principal de la <i>performance</i> - Cançons escrites en primera persona
A2	<i>Second-person authenticity</i> (Moore, 2002)	- Fer cantar al públic: validació emocional i participació - Interpel·lació directa al públic
B1	Expressió personal (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Taylor Swift com a focus principal de la <i>performance</i> - Cançons escrites en primera persona

B2	Cos i presència (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- La importància de la <i>performance</i> recau en el seu cos - Presència de ballarins
B4	Negació o rebel·lia (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Crítica al sistema masclista
B5	Posa reflexiva (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Teatralitat conscient

Taula 6. Resultats de l'era *Lover*

5.2. *Fearless*

Fearless (2008) va ser el segon disc de Taylor Swift. Amb un estil pop-country i marcat per una estètica de conte de fades, aborda temes de joventut, enamorament i creixement personal (Bright, 2025).

Per presentar aquest disc a *The Eras Tour*, l'escenari es transforma completament: Taylor Swift amb la seva guitarra, un vestit brillant i unes botes cowboy, rodejada dels seus músics, l'arrela als seus inicis com a cantant. A més a més, Swift apareix a l'escenari fent petits salts, tal com ho feia als seus primers espectacles, quan era una noia jove que trepitjava els estadis per primer cop. Al seu costat se situen el guitarrista i baixista, que són els músics que l'acompanyen des d'aleshores (Wrench, 2023, 00:24:12).

En aquesta era, l'autenticitat third-person (**A3**) i la categoria *folk/roots* (**B3**) tenen un pes central: Swift no només recupera elements del seu passat personal sinó que també activa codis visuals i sons propis de la tradició country. El vestuari amb botes cowboy i colors brillants s'alinea amb els símbols visuals que històricament han definit la identitat escènica del gènere country (Thurston, 2021), mentre que la simplicitat musical i narrativa de les cançons connecta amb la valoració de la senzillesa com a virtut estètica dins del country (Dyck, 2021).

Al mateix temps, *Fearless* és una era profundament emocional, i s'hi activen formes d'autenticitat *first-person* (**A1**) i d'expressió personal (**B1**). Les lletres d'aquest disc parteixen d'experiències adolescents pròpies (primeres relacions, i inseguretats) i Swift les interpreta a l'escenari mantenint aquesta vulnerabilitat

original. Somriures espontanis, gestos juganers i una energia corporal juvenil reforcen la sensació que Swift està revisitant una etapa vital que encara percep com a íntima i significativa, activant així la posa reflexiva, ja que Swift interpreta el personatge d'una noia jove que s'està descobrint (**B5**).

La dimensió comunitària també és clau. En cançons com “You Belong With Me”, Swift parla directament al públic amb frases com “Are you ready to go back to high school with me?” (Wrench, 2023, 00:26:48), activant així l'autenticitat second-person (**A2**). Aquest gest convida els fans a compartir un record emocional i converteix la *performance* en un espai de memòria col·lectiva.

Finalment, l'ús del cos (**B2**) acompanyat d'una teatralitat exagerada (**B5**) es percep en gestos dramatitzats i imitacions, com per exemple quan canta “cheer captain” i aixeca els braços com si fos una animadora (Wrench, 2023, 00:27:41).

Figura 2

Taylor Swift interpretant "Fearless" a The Eras Tour. Font: Los 40 (2023)

<https://los40.com/2024/03/15/estas-son-todas-las-canciones-que-taylor-swift-ha-incluido-en-su-documental-the-eras-tour/>

5.2.1. Elements observats a l'era *Fearless*

Codi	Categoria teòrica	Element observat
A1	<i>First-person authenticity</i> (Moore, 2002)	- Experiència adolescent pròpia
A2	<i>Second-person authenticity</i> (Moore, 2002)	- Interpel·lació directa amb el públic - Validació emocional - Swift convida el públic a participar
A3	<i>Third-person authenticity</i> (Moore, 2002)	- Estètica country (botes cowboy, colors grocs brillants)
B1	Expressió personal (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Experiència adolescent pròpia
B2	Cos i presència (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Moviments juvenils i energia física
B3	Folk/roots (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Estètica country (botes cowboy, colors grocs brillants)
B4	Posa reflexiva (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Gestos exagerats - Teatralitat conscient que mostra el joc escènic

Taula 7. Resultats de l'era *Fearless*

5.3. *evermore*

evermore (2020) és una era literària i narrativa, on Taylor Swift manté el to confessional, però alhora se submergeix en històries fictícies plenes de melancolia,

nostàlgia i introspecció (Harrison & Ringrow, 2022). El disc es construeix a través de l'ús de metàfores i personificacions (Wijayati & Rahayu, 2025).

A *The Eras Tour*, aquesta dimensió literària es trasllada a l'escenari a través d'una estètica que remet a imaginaris del *folk* contemporani. Tot i que *evermore* (2020) no reproduïx un *folk* pur, sí que adapta múltiples elements del *folk-performance* (Ahmedova, 2025), fet que permet justificar una lectura d'autenticitat *third-person* (**A3**) o de *folk/roots* (**B3**).

La teatralitat és un element fonamental a l'era *evermore*. Swift adopta personatges i els dramatitza. A "willow", per exemple, sota una escenografia marcada per un bosc, llums tènues i fum, apareix Swift amb un vestit llarg, una capa i un conjunt de ballarines que sostenen boles de vidre. La teatralitat adopta formes pròpies del *folk-drama*: un personatge clarament diferenciat, moviments coordinats que evoquen possessió i una narrativa implícita que s'articula a través del moviment físic, activant així la importància del cos i la presència (**B2**). Tots aquests elements remunten a la *third-person authenticity* (**A3**) i a la *folk-roots* (**B3**) i alhora a una posa reflexiva (**B5**) en adoptar un personatge extern.

Figura 4

Taylor Swift durant l'Eras Tour interpretant "Willow". Font: YouTube (2025)

https://www.youtube.com/watch?v=pv_geG7GaFw

En altres moments, com durant “tolerate it”, la performance se centra sobretot en una forma d'autenticitat *first-person* (**A1**, **B1**), ja que Swift interpreta la peça amb una tensió emocional sostinguda, respiracions marcades i un fraseig que oscil·la entre la contenció i l'explosió, mostrant una vulnerabilitat vocal que reforça la sinceritat expressiva (Wrench, 2023, 00:53:18). Tot i aquesta proximitat emocional, la posada en escena no deixa de banda la dimensió corporal ni la teatralitat. De fet, l'escenografia vol remetre a una casa: un lloc de convivència, però també un espai on es fa visible la desigualtat emocional que descriu la cançó. Des del primer moment, Swift desconnecta del soroll del públic i entra en un personatge que està atrapat en una relació marcada per una manca de reciprocitat. Quan apareix el ballarí que interpreta la parella, la dinàmica escènica es transforma en una coreografia teatralitzada que recorda clarament a un musical: ell es mou amb indiferència, ella intenta cridar la seva atenció a través de gestos i moviments que mai són correspostos, activant la categoria de cos i presència (**B2**) i reforçant la posa reflexiva (**B5**).

Figura 5

Taylor Swift durant l'Eras Tour interpretant “Tolerate It”. Font: Wikimedia Commons, Wikipedia (2023)
https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Taylor_Swift_Eras_Tour_-_Arlington,_TX_-_Tolerate_It.jpg

5.3.1. Elements observats a l'era *evermore*

Codi	Categoria teòrica	Element observat
A1	<i>First-person authenticity</i> (Moore, 2002)	- Narració d'experiències pròpies - Cançons escrites en primera persona - Vulnerabilitat vocal
A3	<i>Third-person authenticity</i> (Moore, 2002)	- Estètica que remet als imaginaris <i>folk</i> (bosc, presència de personatges ficticis)
B1	Expressió personal (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Narració d'experiències pròpies - Cançons escrites en primera persona
B2	Cos i presència (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Coreografies marcades
B3	Folk/roots (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Estètica que remet als imaginaris <i>folk</i> (bosc, presència de personatges ficticis)
B5	Posa reflexiva (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Interpreta diferents personatges de manera conscient

Taula 8. Resultats de l'era *evermore*

5.4. *Reputation*

Reputation (2017) és el sisè disc de Swift. El va publicar després d'haver desaparegut de l'ull públic durant un any. Swift adopta una identitat més fosca i desafiant per respondre a les crítiques que havia rebut (Driessen, 2022). L'era representa un gir radical en la trajectòria performativa de Swift: abandona la imatge d'innocència juvenil i construeix una figura escènica poderosa, segura i altament coreografiada.

La corporalitat és el centre de *Reputation*, activant de manera clara la categoria de cos i presència (**B2**). Swift deixa enrere la guitarra i els elements acústics per centrar-se en una coreografia precisa i altament sincronitzada amb la percussió. A “...Ready For It” els moviments són marcats, sòlids i transmeten una confiança absoluta, sense rastre de vulnerabilitat. El cos, doncs, esdevé el vehicle principal del discurs performatiu.

Figura 6

Taylor Swift durant l'Eras Tour interpretant “...Ready For It?”. Font: Rolling Stone (2025)

<https://www.rollingstone.com/music/music-news/taylor-swift-reputation-gold-reputation-bodysuit-doc-series-1235487475/>

La construcció d'aquest nou personatge més fosc i dominant activa també la posa reflexiva (**B5**). Swift interpreta un rol conscientment teatralitzat. La *performance* de “Look What You Made Me Do” és un exemple paradigmàtic. Apareixen múltiples “Taylors” tancades en una gàbia i la nova Swift emergeix com a figura central marcant una ruptura entre el present i el passat. Això no només activa la forma de posa reflexiva (**B5**), també la de negació o rebel·lia (**B4**), ja que és una cançó que respon directament a la cancel·lació pública i a la pressió mediàtica que va rebre, convertint la *performance* en un acte d'oposició simbòlica al sistema.

5.4.1. Elements observats a l'era *Reputation*

Codi	Categoria teòrica	Element observat
A1	<i>First-person authenticity</i> (Moore, 2002)	- Experiència personal després d'haver estat cancel·lada públicament
B1	Expressió personal (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Experiència personal després d'haver estat cancel·lada públicament
B2	Cos i presència (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Moviments molt marcats seguint el ritme de la percussió - Cos com a element central de la <i>performance</i>
B5	Posa reflexiva (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Un nou personatge rebel, segur i empoderat

Taula 9. Resultats de l'era *Reputation*

5.5. *Speak now*

Speak Now (2010) és el tercer disc de Swift, on mostra una etapa encara primerenca on combina la narrativa confessional i explora l'autonomia femenina i les desigualtats de gènere (Li, 2024). L'era *Speak Now* (2010) recupera una estètica de fantasia, innocència i emocionalitat que remet als inicis narratius de Swift, però ho fa amb una sofisticació escènica més madura. L'escenari es transforma en un conte de fades: vestits llargs, brillantor, moviments fluides i una atmosfera màgica que combina teatralitat i vulnerabilitat, activant així un nou personatge (**B5**).

L'autenticitat *first-person* (**A1**, **B1**) i *second-person authenticity* (**A2**) també són elements clau en l'era *Speak Now*, ja que es crea un ambient comunitari i de proximitat. Un exemple és la interpretació de "Long Live". La posada en escena és simple, amb Swift envoltada dels seus músics, sense coreografies complexes ni artificis escènics. La força de la performance recau en el discurs emocional i en la connexió directa amb el públic (**A1**, **B1**). A més a més, aquesta cançó funciona com

a una dedicatòria explícita als fans, celebrant la trajectòria compartida i la sort de ser allà junts. Aquest gest activa clarament la *second-person authenticity* (**A2**), ja que la narrativa es dirigeix directament a l'audiència i valida la seva experiència col·lectiva.

Figura 7

Taylor Swift durant l'Eras Tour interpretant "Enchanted". Font: Gran Radio (2024)

<https://www.granradio.com/page/noticias/id/1926/title/Taylor-Swift-y-su-tercer-%C3%A1lbum-regrado%2C-%22Speak-now%22>

5.5.1. Elements observats a l'era *Speak Now*

Codi	Categoria teòrica	Element observat
A1	<i>First-person authenticity</i> (Moore, 2002)	- Experiència personal de joventut
A2	<i>Second-person authenticity</i> (Moore, 2002)	- Validació de l'experiència compartida amb el públic
B1	Expressió personal	- Experiència personal de joventut

	(Weisethaunet & Lindberg, 2010)	
B5	Posa reflexiva (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Interpretació d'un personatge innocent que fa pensar en un conte de fades

Taula 10. Resultats de l'era *Speak Now*

5.6. Red

Red (2012) és un disc que parla sobre amor, pèrdua i records, marcat per la tristesa. És un disc on la majoria de lletres parlen de nostàlgia, però alhora mantenen un missatge d'esperança (Fatikha & Masykuroh, 2022). L'era *Red* (2012) representa un punt d'inflexió emocional i estètic en la trajectòria de Taylor Swift. Tot i que el disc és conegut per la seva càrrega emocional, a *The Eras Tour* Swift opta per presentar-lo en les seves dues vessants: per una banda, aquest moment d'intimitat i retrospecció, però per l'altre, a través d'una estètica juvenil i marcada per l'energia col·lectiva. Aquesta combinació activa diverses formes d'autenticitat.

D'una banda, la *first-person authenticity* (**A1**) i l'expressió personal (**B1**) són centrals, ja que quasi totes les cançons del disc parteixen d'experiències autobiogràfiques i Swift les interpreta amb una intensitat emocional que reforça la vulnerabilitat vocal i narrativa. D'altra banda, la dimensió més festiva de l'era activa la categoria de cos i presència (**B2**), especialment en els moments en què la *performance* es construeix a partir del moviment físic i de la interacció amb els ballarins. L'exemple més clar és durant la cançó "22", on Swift apareix amb una energia explosiva. Porta una samarreta blanca, un barret negre i uns pantalons curts que remeten directament al videoclip original i a la imatge d'una jove de vint-i-dos anys que celebra la seva llibertat. S'activa la posa reflexiva (**B5**) perquè Swift interpreta el personatge d'ella mateixa en un moment vital de la seva joventut. Els ballarins reforcen aquesta atmosfera: ballen, riuen, es persegueixen i interactuen entre ells com si fossin un grup d'amics. Aquesta energia col·lectiva activa la categoria de cos i presència (**B2**), ja que la *performance* es construeix a partir del moviment físic.

A més a més, un dels moments més significatius durant la cançó és quan Swift s'apropa a la punta de l'escenari i s'acosta a una fan triada prèviament

(Wrench, 2023, 01:23:42). Li fa una abraçada, intercanvien *friendship bracelets* (polseres que fan els fans de Swift i intercanvien entre ells durant la gira) i Swift li regala un barret signat. Aquest gest és un dels moments de contacte més directes de tota la gira i activa clarament la *second-person authenticity* (**A2**): la fan interacciona directament amb l'artista i el públic ho interpreta com un gest de proximitat i alhora d'agraïment per part de Swift cap a tota la comunitat *swiftie*.

Figura 8

Taylor Swift durant l'Eras Tour regalant el seu barret a una fan. Font: Y!Entertainment (2024)

https://www.yahoo.com/entertainment/taylor-swift-sweetest-22-hat-162540172.html?guccounter=1&guce_referrer=aHR0cHM6Ly93d3cuZ29vZ2xiLmNvbS8&guce_referrer_sig=AQAAAJUetsXIFwxcUUVnjekTuws_stjpyfyvB5ngX9L5KSI83BLGAnH0H2sOVcXhddkXFnShNDPJqqQ1kyV-7JnxhoO90f5nRe6u3co0J0nv_6p3Zg_q6aloIYDaMamhEtnzhl-QNGjLPTFChUJPd-_koQLfZPyj1FxV9eDcJ6VvtXv

En canvi, “All Too Well (10 Minute Version)” representa el punt de ruptura emocional de l'era. Després de l'energia juvenil de les peces anteriors, Swift diu: “There is one more song I wanted to play” (Wrench, 2023, 01:30:00), interpel·lant directament el públic i reforçant l'autenticitat *second-person* (**A2**). Sola a l'escenari amb la guitarra, en un espai minimalista i íntim, activa la *first-person authenticity* (**A1**) i l'expressió personal (**B1**): la cançó és autobiogràfica, escrita en primera persona i interpretada amb trencaments de veu, respiracions marcades i pauses

dramàtiques que reforcen la vulnerabilitat vocal (Wrench, 2023, 01:36:27). Tot i aquesta intensitat emocional, Swift no abandona la teatralitat conscient. Gestos com posar-se la mà al coll quan la lletra diu “check the pulse” (Wrench, 2023, 01:32:51) o expressar ràbia amb moviments de mans i gestos facials (Wrench, 2023, 01:34:00), activen la posa reflexiva (B5).

5.6.1. Elements observats a l'era *Red*

Codi	Categoria teòrica	Element observat
A1	<i>First-person authenticity</i> (Moore, 2002)	- Expressió de l'experiència pròpia - Vulnerabilitat vocal
A2	<i>Second-person authenticity</i> (Moore, 2002)	- Interacció directa amb una fan - Discurs interpel·lant directament al públic (“There is one more song I wanted to play”)
B1	Expressió personal (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Expressió de l'experiència pròpia
B2	Cos i presència (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Importància de la coreografia per evocar la joventut
B5	Posa reflexiva (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Representació d'un personatge jove

Taula 11. Resultats de l'era *Red*

5.7. *folklore*

folklore (2020) va ser el primer disc que Swift va escriure durant la pandèmia. És un disc que explora el dol, l'amor, el feminisme i la nostàlgia a través d'una escriptura simbòlica i interpretativa. S'hi identifica l'ús constant de diferents veus narratives i molta profunditat emocional personal. L'era *folklore* (2020) manté una

continuitat estètica i narrativa amb *evermore* (2020), però ho fa des d'una posada en escena encara més marcada per la ficció, la introspecció i la construcció d'universos imaginaris.

Swift es desplaça físicament i simbòlicament lluny de l'escenari principal, situant-se en una cabana de fusta que activa immediatament la *third-person authenticity* (**A3**) i la categoria *folk/roots* (**B3**), ja que recrea un espai que remet a un passat imaginat, natural i coherent amb la tradició folk contemporània que utilitza paisatges rurals i atmosferes naturals per evocar memòria, arrelament i intimitat.

Tot i aquesta ficció, *folklore* incorpora també moments d'autenticitat *first-person* (**A1**) i d'expressió personal (**B1**), especialment en cançons on Swift parla de la seva depressió i ansietat. En aquests moments, la vulnerabilitat vocal i la proximitat emocional emergeixen amb força, mostrant que la ficció no exclou la sinceritat, sinó que pot convertir-se en un vehicle per expressar veritats íntimes.

Un exemple d'aquesta combinació entre ficció i vulnerabilitat és "betty". Abans d'interpretar-la, Swift explica que *folklore* és un àlbum del qual se sent profundament orgullosa i en què, per primera vegada, va decidir inventar personatges i escriure un triangle amorós adolescent (Wrench, 2023, 01:44:22). La interpretació activa la posa reflexiva (**B5**), ja que Swift adopta el personatge de James, amb gestos facials i moviments corporals que segueixen la narrativa. Tot i això, la simplicitat escènica (Swift sola amb la guitarra i llums càlides) reforça la *first-person authenticity* (**A1**) i l'expressió personal (**B1**), mentre que l'ús de l'harmònica remet directament a les arrels del folk nord-americà, activant de nou la categoria *folk/roots* (**B3**).

En altres moments, com "the last great american dynasty", Swift abandona la cabana i l'escenari s'obre a una narrativa històrica. Els ballarins apareixen amb vestits d'època, recreant gestos i balls de mitjans del segle XX, activant la *third-person authenticity* (**A3**) i la categoria *folk/roots* (**B3**) a través d'un retorn dramatitzat a un passat imaginat. El cos esdevé un element central: la interacció entre Swift i els ballarins, i la manera com aquests interpreten els personatges de la història, activa la categoria de cos i presència (**B2**).

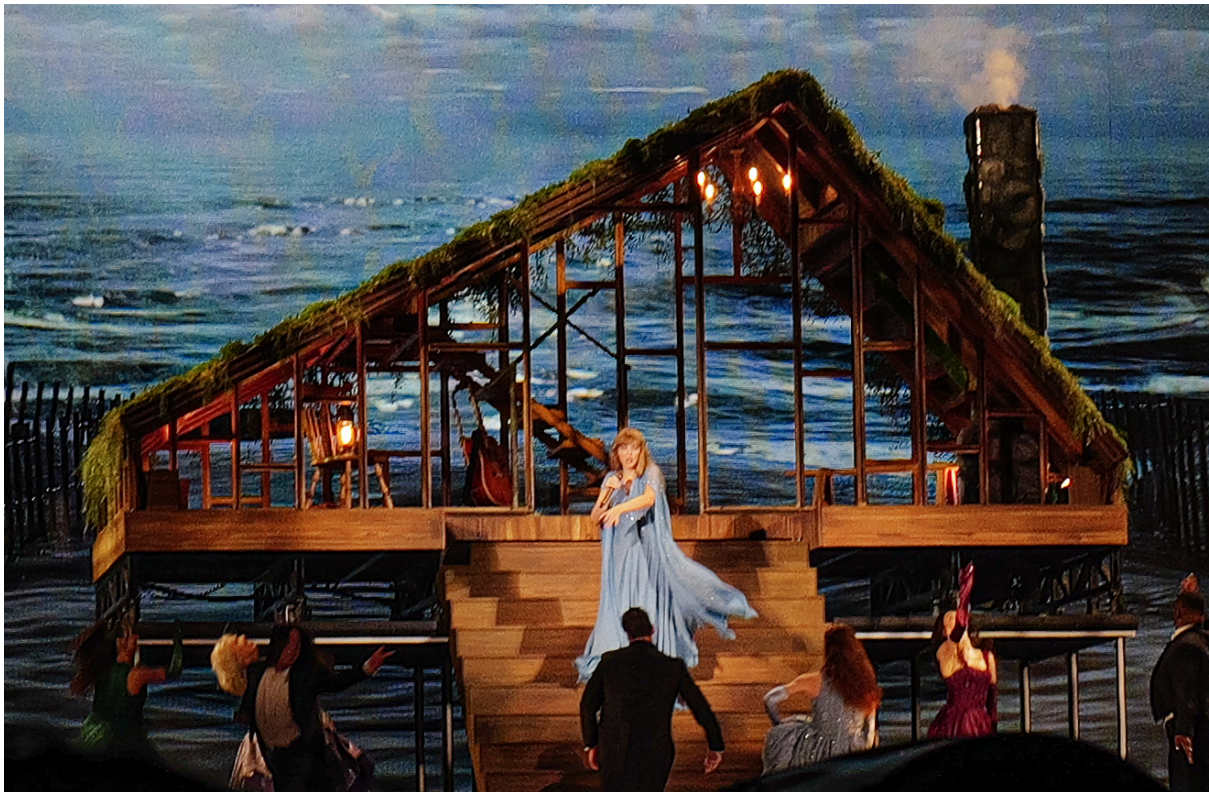

Figura 9

Taylor Swift durant l'Eras Tour interpretant "The Great American Dynasty" Font: Wikimedia Commons (2023)
https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Taylor_Swift_The_Eras_Tour_The_Folklore_Set_Era_%2853109968249%29_%28cropped%29.jpg

5.7.1. Elements observats a l'era *folklore*

Codi	Categoria teòrica	Element observat
A1	<i>First-person authenticity</i> (Moore, 2002)	- Experiència personal durant la pandèmia
A2	<i>Second-person authenticity</i> (Moore, 2002)	- Discurs sobre el procés creatiu de les cançons - Validació del públic
A3	<i>Third-person authenticity</i> (Moore, 2002)	- Recreació d'estètiques <i>folk</i>

B1	Expressió personal (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Experiència personal durant la pandèmia
B2	Cos i presència (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Gestualitat dramatitzada - Importància dels ballarins
B3	Folk/roots (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Estètica <i>folk</i> - Ús d'instruments <i>folk</i> (harmònica)
B5	Posa reflexiva (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Interpretació de personatges ficticis

Taula 12. Resultats de l'era *folklore*

5.8. 1989

Amb 1989, Taylor Swift va obrir definitivament la seva carrera al pop i es va consolidar com una de les artistes més influents del moment. Els temes centrals del disc (l'amistat, l'empoderament i la celebració) defineixen una etapa marcada per l'energia i la construcció d'una nova identitat artística (Fajriani, 2018). A *The Eras Tour*, aquest bloc recupera l'energia juvenil i festiva, però ho fa des d'una perspectiva més madura, on Swift revisita el seu propi passat amb consciència escènica i control narratiu.

L'estètica lluminosa, els colors intensos i la presència constant del cos en moviment fan que la categoria cos i presència estigui molt present (**B2**). A més a més, Swift interpreta versions teatralitzades d'ella mateixa, jugant amb la imatge pública que va construir durant aquesta etapa i mostrant consciència del personatge que interpreta, activant així la categoria de posa reflexiva (**B5**).

Un exemple d'aquesta teatralitat és "Blank Space", presentada com una *performance* molt dramatitzada. Swift adopta un personatge venjatiu i irònic, amb mirades intenses, moviments i gestos marcats que reforcen la posa reflexiva (**B5**). La centralitat del cos (especialment en la primera meitat, on Swift actua sola a l'escenari) activa la categoria de cos i presència (**B2**). L'entrada dels ballarins amb

bicicletes (Wrench, 2023, 02:13:00) introdueix un component festiu i irònic que reforça la narrativa emocional de la peça. L'aparició del bat de beisbol que utilitza per fer veure que destrossa un cotxe projectat a la pantalla (Wrench, 2023, 02:15:00) combina teatralitat i agressivitat simbòlica. Tot això activa la posa reflexiva (B5) i la negació i rebel·lia (B4), ja que Swift crítica la pressió mediàtica que l'ha envoltat.

En canvi, "Shake It Off" representa el moment de màxima festivitat de l'era. Swift interpreta un personatge caòtic i espontani, ballant sense preocupar-se pel judici extern. La presència del cos és constant: segueix la mateixa coreografia que els ballarins en els moments més destacats, i els moviments sincronitzats amb la percussió (Wrench, 2023, 02:16:42) intensifiquen la categoria de cos i presència (B2). La teatralitat (somriures exagerats, salts, gestos amplis) activa una altra vegada la posa reflexiva (B5), mentre que la dimensió autobiogràfica de la cançó, concebuda com una resposta directa a les crítiques mediàtiques, activa formes d'autenticitat *first-person* (A1) i d'expressió personal (B1). Alhora, la peça incorpora elements de negació i rebel·lia (B4), ja que Swift subverteix la narrativa pública que la jutjava i la ridiculitzava.

Figura 10

Taylor Swift durant l'Eras Tour a 1989. Font: The Mart Sue (2024)

<https://www.themarysue.com/taylor-swifts-new-1989-eras-tour-outfit-explained/>

5.8.1. Elements observats a l'era 1989

Codi	Categoria teòrica	Element observat
A1	<i>First-person authenticity</i> (Moore, 2002)	- Experiències pròpies personals
B1	Expressió personal (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Experiències pròpies personals
B2	Cos i presència (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Coreografies marcades - Ús del cos per amplificar el personatge que Swift crea
B4	Negació i rebel·lia (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Rebel·lia cap a la indústria musical - Venjança cap a qui l'ha enganyat
B5	Posa reflexiva (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Interpretació d'un personatge (joventut, despreocupació)

Taula 13. Resultats de l'era 1989

5.9. *Surprise songs*

La secció de *surprise songs* és el moment del concert on Taylor Swift interpreta dues cançons diferents cada nit, una tradició que fa anys que forma part de les seves gires. Aquesta part de l'espectacle s'ha convertit en una de les més esperades pels fans, perquè introdueix sorpresa, emoció i la sensació que cada concert és irrepetible i diferent. També li permet recuperar cançons que es queden fora del repertori fix i fer que cada nit sigui especial pel públic.

La secció de *surprise songs* és el moment de més intimitat de *The Eras Tour*. Després d'un espectacle altament coreografiat i visual, Swift es queda sola a l'escenari i presenta dues cançons en format acústic: una amb guitarra i una altra amb piano. Això activa de manera immediata formes d'autenticitat *first-person* (**A1**) i

d'expressió personal (**B1**), ja que la *performance* es construeix a partir de la vulnerabilitat, la confessió i la proximitat emocional. En aquest treball s'analitzarà la *surprise song* que va quedar enregistrada el 4 d'agost del 2023 al SoFi Stadium de Califòrnia.

Swift introdueix el moment dient “welcome to the acoustic set”, on explica que volia crear un espai que li permetés tornar a tots els moments de la seva carrera (Wrench, 2023, 02:23:00). Dona les gràcies als *swifties* per permetre-li experimentar amb estils diversos i explorar diferents mons musicals. Aquest agraïment explícit activa una forma clara d'autenticitat *second-person* (**A2**), ja que valida l'experiència del públic i reconeix el seu paper en l'evolució artística de Swift.

Una de les cançons del set acústic és “You're On Your Own, Kid”, interpretada al piano. Aquí la vulnerabilitat és molt intensa i explícita. Swift canta amb una veu fràgil, amb respiracions marcades que activen d'autenticitat *first-person* (**A1**, **B1**). La cançó, que narra el seu recorregut vital i professional dins la indústria musical, es converteix en una confessió emocional directa.

Figura 11

Taylor Swift durant l'Eras Tour.. Font: Rolling Stones (2024)

<https://www.rollingstone.com/music/music-news/taylor-swift-surprise-song-performances-the-eras-tour-vancouver-1235197102/>

5.9.1. Elements observats a les *surprise songs*

Codi	Categoria teòrica	Element observat
A1	<i>First-person authenticity</i> (Moore, 2002)	- Vulnerabilitat vocal - Experiències personals pròpies
A2	<i>Second-person authenticity</i> (Moore, 2002)	- Validació de l'experiència del públic
B1	Expressió personal (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Experiències personals pròpies

Taula 14. Resultats de les *surprise songs*

5.10. *Midnights*

Midnights és un disc pop amb molta literalitat i profundament metafòric, que explora l'amor, els conflictes interns, la vulnerabilitat i la venjança (Obenza & Silah, 2024). A l'escenari, aquesta *era* funciona com un tancament circular de la gira: combina espectacularitat pop, dramatització d'un personatge i una celebració col·lectiva que culmina amb la darrera cançó del concert.

A nivell performatiu, *Midnights* activa principalment les categories d'expressió personal (**B1**) i autenticitat *first-person* (**A1**), ja que Swift aborda inseguretats, pors i conflictes interns des d'una perspectiva íntima i confessional. Al mateix temps, la presència constant del cos en moviment i la intensitat física de les coreografies situen aquesta *era* en un espai on la categoria de cos i presència és central (**B2**). La teatralitat i la dramatització del personatge públic de Swift activen la posa reflexiva (**B5**) mentre que la relació directa amb el públic (especialment en els moments finals de comiat) reforça la *second-person authenticity* (**A2**).

Un exemple d'aquesta combinació és "Anti-Hero", una cançó centrada en la confessió emocional i en la dramatització del propi personatge públic. Swift canta en primera persona sobre les seves inseguretats, activant clarament l'autenticitat *first-person* (**A1**, **B1**). Els moviments exagerats (mà al front, espatlles caigudes, expressions facials teatralitzades) funcionen com a posa reflexiva (**B5**), mostrant que interpreta una versió caòtica i insegura d'ella mateixa, conscientment dramatitzada. La interacció amb el públic és constant: Swift recorre parts laterals de

l'escenari per on no havia passat abans i saluda amb la mà a diferents sectors (Wrench, 2023, 02:38:14), activant la *second-person authenticity* (**A2**).

El moment culminant de l'era és "Karma", la peça final de *The Eras Tour*. La posada en escena funciona com un ritual de celebració i comiat, on el cos esdevé l'eix central de la performance: Swift balla amb moviments amplis i coordinats amb els ballarins, activant la categoria de cos i presència (**B2**). A diferència d'altres moments, es pot veure clarament com aquí Swift no interpreta cap personatge: és ella mateixa celebrant el final del concert. Aquesta absència de ficcionalització reforça l'autenticitat *first-person* (**A1**, **B1**), ja que la *performance* es llegeix com un moment real i no dramatitzat.

Finalment, Swift agraeix explícitament al públic haver passat la nit amb ella (Wrench, 2023, 02:56:00), activant novament la *second-person authenticity* (**A2**). Tot seguit, demana un aplaudiment pels ballarins i pels músics, que saluden agafats de les mans. Quan tots marxen, Swift es queda sola a l'escenari, saludant amb la mà i contemplant l'estadi amb un somriure ampli abans de fer una última reverència (Wrench, 2023, 02:57:10). Aquest moment final, sense artificis ni coreografia, reforça la percepció d'autenticitat emocional i tanca el concert amb una imatge d'intimitat i gratitud.

Figura 13

Taylor Swift durant l'Eras Tour despedint-se del públic. Font: Taypedia (2024)

<https://taypedia.com/2024/12/09/taylor-swift-eras-tour-vancouver-final-end/>

5.10.1. Elements observats a l'era *Midnights*

Codi	Categoria teòrica	Element observat
A1	<i>First-person authenticity</i> (Moore, 2002)	- Confessió personal - Comiat íntim i proper
A2	<i>Second-person authenticity</i> (Moore, 2002)	- Agraïment i reconeixement explícit del públic
B1	Expressió personal (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Confessió personal - Comiat íntim i proper
B2	Cos i presència (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Coreografies sòlides i marcades
B5	Posa reflexiva (Weisethaunet & Lindberg, 2010)	- Personatge dramatitzat

Taula 14. Resultats de l'era *Midnights*

6. RESULTATS

L'anàlisi categorial deductiva aplicada a *The Eras Tour* revela que la gira es caracteritza per una extraordinària versatilitat performativa basada en diferents autenticats que van canviant al llarg de les *eras*. S'ha demostrat que aquesta versatilitat no només és estètica sinó també emocional, narrativa i corporal, i explica el vincle que estableix Taylor Swift amb el seu públic.

Predomini de l'autenticitat *first-person* (A1) i expressió personal (B2)

Els resultats mostren que les categories més recurrents de la gira són **A1** (*first-person authenticity*) i **B1** (expressió personal), ja que del total de vegades que apareixen elements a la gira l'**A1** i **B1** ocupen un **19,23%**. A més a més, són els únics elements que estan presents a totes les *eras* (**100%**). Aquest predomini confirma que Swift fonamenta la seva autenticitat en la confessió emocional, la vulnerabilitat vocal i la narrativa autobiogràfica. Aquest patró indica que, fins i tot quan adopta personatges o estètiques distanciades, Swift manté un nucli emocional coherent, basat en la seva pròpia història i en la seva relació amb els fans.

Elements secundaris però significatius

a) Posa reflexiva (B5)

La posa reflexiva representa un **16,98%** del total d'elements analitzats, i apareix en totes les *eras* exceptuant *Surprise songs* (**80%**). La teatralitat conscient i el fet d'interpretar personatges és un element que Swift utilitza per sumar autenticitat a la seva *performance*. Amb mirades i gestos exagerats, ironia i una gran autoconsciència escènica, Swift reforça l'autenticitat.

b) Cos i presència (B2)

La categoria cos i presència (**B2**) està present en un **15,09%** del total i apareix a totes les *eras* excepte a *Speak Now* i *Surprise songs* (**80%**). Això demostra que Swift utilitza el cos com a instrument d'autenticació a través de l'energia física, les coreografies marcades i, fins i tot, dels moviments exagerats que sumen autenticitat.

c) Relació amb el públic

La *second-person authenticity* (**A2**) representa un **13,46%**, apareixent en un **70%** de las *eras*. Swift ha demostrat que, tot i la gran magnitud dels estadis, ha trobat maneres d'incloure els seus fans i fer-los sentir que són una peça central perquè l'espectacle funcioni. Ho ha fet sobretot convidant-los a cantar, introduint discursos que els interpelen directament i en el cas de la cançó "22" donant-li l'oportunitat a una fan que la pugui conèixer.

Elements menys recurrents, però que són clau per a la versatilitat

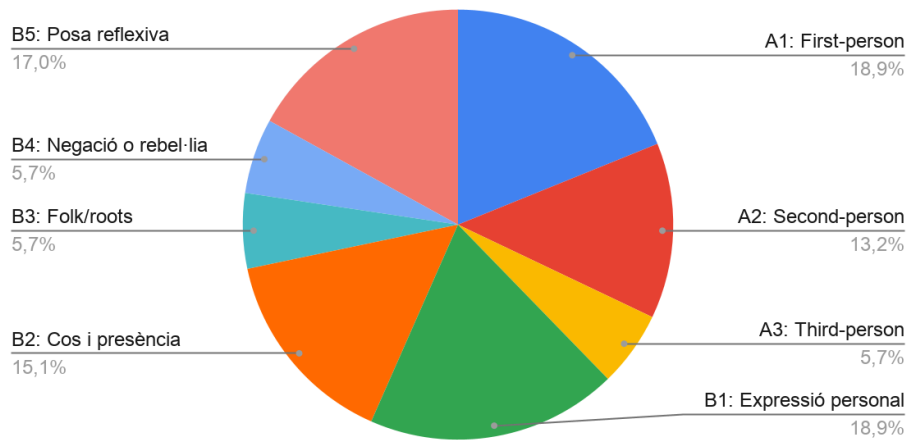
a. *Third-person authenticity* (A3, B3)

Aquest tipus d'autenticitat apareix en un **5,77%** del total. Està present en les *eras* *Fearless*, *evermore* i *folklore*, representant així un **30%**. Tot i que ho utilitza en poques ocasions, Swift recrea estètiques *folk*, narratives fictícies i arrelament cultural per sumar autenticitat al seu espectacle.

b. Negació i rebel·lia (B4)

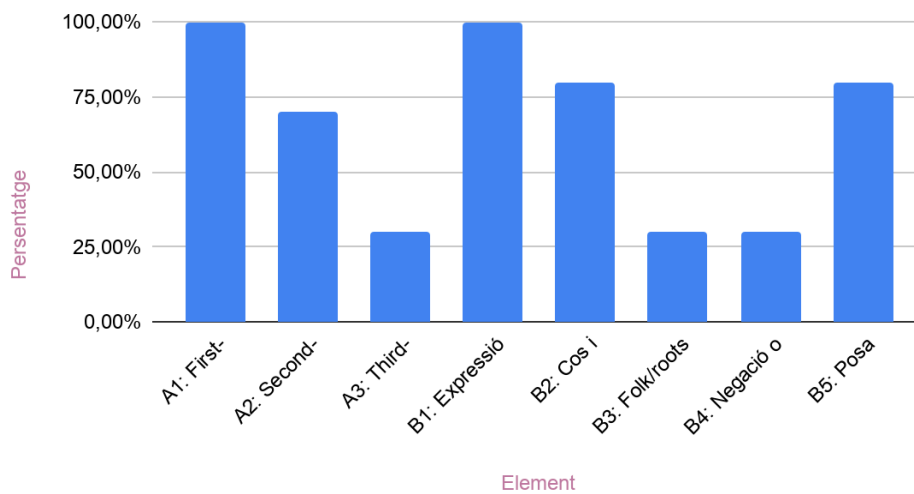
Aquesta autenticitat es manifesta en un total del **5,77%** en les *eras* *Lover*, *Reputation* i *1989* (**30%**). No és l'element central que envolta aquestes *eras*, però sí que hi apareix de manera puntual per criticar i demostrar la resistència al sistema, especialment a la indústria musical, demostrant així que Swift parla des de la seva pròpia experiència.

Percentatge total d'aparicions de cada tipus d'autenticitat a The Eras Tour

Gràfic 1. Percentatge total aparicions de cada tipus d'autenticitat a *The Eras Tour*.

Presència dels elements analitzats a les diferents eras

Gràfic 2. Presència dels elements analitzats a les diferents eras

Una gira versàtil

Un resultat destacable és que tots els elements analitzats apareixen com a mínim en 3 eras. Això demostra que *The Eras Tour* no es limita a un únic model d'autenticitat sinó que combina les diferents formes, fins i tot elements que poden semblar oposats, però que en conjunt sumen autenticitat. Combina la intimitat i l'espectacularitat, la sinceritat personal amb la teatralitat, integra ficció, memòria i

arrelament cultural, i manté una relació activa amb el públic. Aquesta amplitud explica per què la gira és percebuda com un espectacle complet, ric i emocionalment complex.

Comparació de patrons entre eras

La comparació entre les diferents *eras* permet identificar patrons i diferències que expliquen la coherència global de la gira i la seva capacitat de generar comunitat.

a. Eras centrades en la vulnerabilitat i la intimitat

Les *eras* que es centren més en la vulnerabilitat i la intimitat i que posen focus principal a la *first-person authenticity* i l'expressió personal (**A1, B1**) són: *folklore*, *evermore* i *surprise songs*. Tot i això, com s'ha destacat abans, els elements **A1** i **B1** estan presents en totes les *eras* (**100%**), però és en aquestes tres que l'escenografia és més minimalista, reforçant d'aquesta manera la intimitat i autenticitat. A més, són moments en què Swift es mostra més propera, més fràgil i més connectada amb el públic.

b. Eras centrades en el cos i la teatralitat

Les *eras* que se centren més en el cos (**B2**) i la teatralitat (**B5**) són: *Reputation*, *1989*, *Lover*, *Midnights*. Aquestes *eras* activen una autenticitat basada en la presència física i la intensitat performativa, ja que totes elles compareixen coreografies marcades amb ballarins, energia explosiva i teatralitat conscient.

c. Eras centrades en l'arrelament i la memòria

Les *eras* centrades en l'arrelament tradicional (**A3, B3**) són: *Fearless*, *folklore* i *evermore*. Aquestes comparteixen un retorn a estètiques passades, la recreació d'imaginariis culturals i l'ús d'instruments, gestos o estètiques associades a una tradició específica.

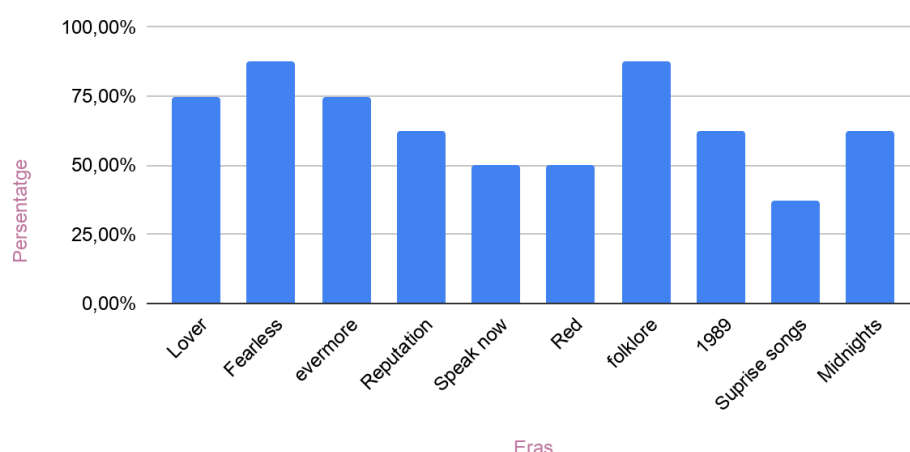
Les eras més i menys complexes

Les *eras* més complexes són: *Fearless* (hi apareixen un **87,50%** d'elements), *folklore* (**87,50%**), *Lover* (**75%**) i *evermore* (**75%**). Justament aquestes tres (en exclusió de *folklore*) són les *eras* que obren el concert, potser no és casualitat que aquestes siguin les *eras* més complexes, per així oferir un inici més elaborat i

potent. Tot i això, a la resta d'*eras*, hi solen aparèixer al voltant d'un **60%** dels elements, demostrant així que totes tenen una complexitat rellevant i que tampoc n'hi ha cap que destaquí molt per sobre de les altres.

L'excepció, però, és la secció de *surprise songs*, que només inclou un **37,50%** d'elements. Aquesta *era* segurament és menys complexe per crear un clima més especial, ja que aquesta part és l'exclusiva de cada concert.

Complexitat de cada era segons els elements d'autenticitat que hi apareixen

Gràfic 3. Complexitat de cada era segons els elements d'autenticitat que hi apareixen

Vists els resultats, s'ha pogut demostrar que Swift és una figura molt versàtil i que construeix la seva *performance* amb consciència. No basa la seva actuació en una sola autenticitat, sinó que juga a construir-la a partir de moltes formes diferents, creant així un espectacle ric que pot connectar amb tothom.

7. CONCLUSIONS

Aquest treball ha permès demostrar que *The Eras Tour* és un espai performatiu on Taylor Swift construeix una imatge d'autenticitat complexa, multifacètica i profundament efectiva per reforçar el vincle emocional amb el seu públic. La pregunta de recerca inicial (com construeix i performa Taylor Swift una imatge d'autenticitat que reforça la relació emocional amb el seu *fandom* durant *The Eras Tour*?) s'ha pogut contestar de manera satisfactòria a través de l'anàlisi realitzada, que ha permès observar quines eines utilitza Swift per construir la seva *performance*.

La recerca ha confirmat que Swift combina diferents tipus d'autenticitat per generar una sensació de proximitat tot i les grans magnituds de l'espectacle. L'artista combina moments de vulnerabilitat, teatralitat conscient, intensitat física i recreació d'imaginari culturals que, tot i que són molt diferents entre si, funcionen conjuntament per construir una identitat artística percebuda com a sincera i coherent. Aquesta combinació explica per què la gira és viscuda pels fans com una experiència íntima tot i el seu format massiu.

La metodologia que s'ha dut a terme, una anàlisi categorial deductiva basada en Moore (2002) i Weisethaunet & Lindberg (2010), ha resultat adequada per comparar les formes d'autenticitat presents en cada *era*. Les categories que aquests autors oferien han permès observar com Swift alterna estratègies segons la narrativa i la sonoritat de cada bloc, però també com manté un nucli constant basat en la proximitat, la confessió i la interacció directa amb el públic. El fet que totes les categories apareguin en diverses *eras* demostra la versatilitat de la gira i valida l'elecció metodològica.

Tot i això, el treball presenta alguns límits. L'anàlisi s'ha basat principalment en la versió enregistrada del concert, cosa que ha fet que no es tingui en compte les variacions que es produeixen en els diferents directes ni la dimensió esporàdica de cada concert. Per altra banda, tampoc s'ha analitzat específicament quantes vegades apareixia cada element en cada *era*, el que ha fet que l'anàlisi fos més limitat i menys representatiu. Una futura recerca podria incorporar comparatives entre ciutats, i fixar-se en altre contingut audiovisual enregistrat per fans, més enllà de la versió oficial, i detallar quantes vegades reals apareix cada element.

Malgrat això, el treball aporta una contribució rellevant a l'estudi de la música popular i la *performance*. Situa *The Eras Tour* com a cas paradigmàtic per entendre com una artista pot construir autenticitat a través d'un espectacle.

En definitiva, *The Eras Tour* exemplifica com la música en directe pot crear un espai de memòria, identitat i comunitat. L'autenticitat que Taylor Swift performa no és només un recurs estètic, sinó un mecanisme de connexió que transforma l'experiència del públic i reforça la seva pertinença a la comunitat *swiftie*. Potser l'èxit de la seva fama no recau únicament en les cançons, sinó en aquesta capacitat extraordinària de ser conscient del pes simbòlic de cada gest, de cada detall, per petit que sigui.

El que és indiscutible és que Taylor Swift ha marcat una generació. *The Eras Tour* no només celebra una trajectòria artística: ha fet que els fans trobessin un espai per créixer, reconèixer-se i sentir-se acompanyats. Viure aquest concert en directe va ser un regal. Una nit màgica i irrepetible que mai podran (ni podré) oblidar.

8. REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

- Adrian, A., & Warwick, J. C. (2016). *Voicing girlhood in popular music : performance, authority, authenticity*. Routledge.
- Auslander, P. (2008). *Liveness*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780203938133>
- Barthes, R. (1985). *The Grain of the Voice* (pp. 179–189). Hill and Wang.
- Bright, J. C. (2025). *The Eras Tour: Mapping the Eras of Taylor Swift to the Cosmological Eras of the Universe*. ArXiv.org. <https://arxiv.org/abs/2503.22795>
- Bertinetto, A. (n.d.). Musical Authenticity as “Being True to the Moment.” *The Polish Journal*, 9–28. <https://doi.org/10.19205/54.19.1>
- Cavicchi, D. (2014). Fandom before “Fan.” *Reception: Texts, Readers, Audiences, History*, 6(1), 52. <https://doi.org/10.5325/reception.6.1.0052>
- Cohen, J. (2001). Defining Identification: A Theoretical Look at the Identification of Audiences With Media Characters. *Mass Communication and Society*, 4(3), 245–264. https://doi.org/10.1207/s15327825mcs0403_01
- Derbaix, M., & Korchia, M. (2019). Individual celebration of pop music icons: A study of music fans relationships with their object of fandom and associated practices. *Journal of Consumer Behaviour*, 18(2), 109–119. <https://doi.org/10.1002/cb.1751>
- Dougher, S., & Pecknold, D. (2016). Girls, girlhood, and popular music. *Journal of Popular Music Studies*, 28(4), 407–411. <https://doi.org/10.1111/jpms.12190>
- Driessen, S. (2022). Look what you made them do: understanding fans’ affective responses to Taylor Swift’s political coming-out. *Celebrity Studies*, 13(1), 93–96. <https://doi.org/10.1080/19392397.2021.2023851>

- Dyck, J. (2021). The aesthetics of country music. *Philosophy Compass*, 16(5).
<https://doi.org/10.1111/phc3.12729>
- Edell, D., Mikel Brown, L., & Montano, C. (2016). Bridges, ladders, sparks, and glue: celebrating and problematizing “girl-driven” intergenerational feminist activism. *Feminist Media Studies*, 16(4), 693–709.
<https://doi.org/10.1080/14680777.2016.1193298>
- Fajriani, A. S. (2018). The Associative Meaning Found In Song Lyrics Taylor Swift’s “1989” Album - Digital Library UIN Sunan Gunung Djati Bandung.
Uinsgd.ac.id. https://digilib.uinsgd.ac.id/13957/1/1_COVER.pdf
- Fandom Contributors. (n.d.). *The Eras Tour*. Taylor Swift Wiki.
https://taylorswift.fandom.com/wiki/The_Eras_Tour
- Fatikha, A. R., & Masykuroh, Q. (2022). FIGURATIVE LANGUAGE IN SELECTED SONGS OF “RED” BY TAYLOR SWIFT. *Language Literacy: Journal of Linguistics, Literature, and Language Teaching*, 6(2), 299–308.
<https://doi.org/10.30743/ll.v6i2.5711>
- Fogarty, M., & Arnold, G. (2021). Are You Ready for It? Re-Evaluating Taylor Swift. *Contemporary Music Review*, 40(1), 1–10.
<https://doi.org/10.1080/07494467.2021.1976586>
- Frith, S. (2017). *Taking Popular Music Seriously*.
<https://doi.org/10.4324/9781315087467>
- Fornäs, J. & Göran, B. (1995). *Youth culture in late modernity*. Sage.
- Giles, D. C., & Stever, G. S. (2024). Parasocial Experiences. In *Oxford University Press eBooks*. Oxford University Press.
<https://doi.org/10.1093/oso/9780197647646.001.0001>

- Godwin, A. (2022). *Dancing in the distraction factory : music television and popular culture : Goodwin, Andrew, 1956-2013 : Free Download, Borrow, and Streaming : Internet Archive*. Internet Archive.
<https://archive.org/details/dancingindistrac0000good>
- Grossberg, L. (2014). *We Gotta Get Out of This Place*. Routledge.
<https://doi.org/10.4324/9781315021188>
- Gulxare Ahmedova. (2025). Theatrical Structures and Performance Traditions in Azerbaijani Folklore. *EuroGlobal Journal of Linguistics and Language Education.*, 2(3), 74–82. <https://doi.org/10.69760/egjille.2500199>
- Gustsa, F., & Laili, E. N. (2022). AN ANALYSIS OF FIGURATIVE LANGUAGE IN TAYLOR SWIFT'S FOLKLORE ALBUM. *Teaching English as Foreign Language Literature and Linguistics*, 2(2), 11–26.
<https://doi.org/10.33752/teflics.v2i2.3434>
- Harrison, C., & Ringrow, H. (2022). Disnarration and the performance of storytelling in Taylor Swift's folklore and evermore. *International Journal of Literary Linguistics*, 11(1). <https://doi.org/10.15462/ijll.v11i1.140>
- Hartmann, T., & Goldhoorn, C. (2011, December 7). *Horton and Wohl Revisited: Exploring Viewers' Experience of Parasocial Interaction*. ResearchGate; Wiley.
https://www.researchgate.net/publication/230533508_Horton_and_Wohl_Revisited_Exploring_Viewers
- Harvey, D. (1990). Between Space and Time: Reflections on the Geographical Imagination. *Annals of the Association of American Geographers*, 80(3), 418–434.

- Horton, D., & Wohl, R. (1956). Mass Communication and Para-Social Interaction: Observations on Intimacy at a Distance. *Psychiatry*, 19(3), 215–229.
<https://doi.org/10.1080/00332747.1956.11023049>
- Lindberg, U., & Weisethaunet, H. (2010). Authenticity Revisited: The Rock Critic and the Changing Real. *Popular Music and Society*, 33(4), 465–485.
<https://doi.org/10.1080/03007761003694225>
- Keightley, K. (2001). *Reconsidering Rock*. In S. Frith, W. Straw, & J. Street (Eds.), *The Cambridge Companion to Pop and Rock* (pp. 109-142). Cambridge University Press. - References - Scientific Research Publishing. (2022). Scirp.org.
<https://www.scirp.org/reference/referencespapers?referenceid=3250760>
- Kurtin, K. S., O'Brien, N. F., Roy, D., & Dam, L. (2019). Parasocial Relationships with Musicians. *The Journal of Social Media in Society*, 8(2), 30–50.
<https://thejsms.org/index.php/JSMS/article/view/502>
- Li, J. (2024). Feminist expression in American country music a case study of Taylor Swift. *Interdisciplinary Humanities and Communication Studies*, 1(9).
<https://doi.org/10.61173/0gtege84>
- Marwah, M., & Suswanto, D. (2023). SELF-RELIANCE CHARACTERISTICS IN TAYLOR SWIFT'S SONGS: A STUDY ON LYRICS AND MESSAGES. *Saksama: Jurnal Sastra*, 2(1), 14–24.
<https://doi.org/10.15575/sksm.v2i1.25488>
- Moore, A. (2002). Authenticity as authentication. *Popular Music*, 21(2), 209–223.
<https://doi.org/10.1017/S0261143002002131>

- Nopas. (2024). Melodies of empowerment: exploring the impact of Taylor Swift's music on lifelong learning in Thailand. *Qualitative Research Journal*.
<https://doi.org/10.1108/qrj-02-2024-0041>
- Obenza, B., & Jay, S. (2024). Unveiling Emotional Resonance: A Musical Discourse Analysis of Taylor Swift's "Midnights Album" and Its Impact on "Swifties." *ELS Journal on Interdisciplinary Studies in Humanities*, 7(4), 684–696.
<https://doi.org/10.34050/els-jish.v7i4.42253>
- Patel, E. (2023). "Got a Long List of Ex-lovers, They'll Tell You I'm Insane": Gender, Agency, and Image in Taylor Swift's Lyrics Over Time. *Sociology Undergraduate Senior Theses*.
https://digitalcommons.dartmouth.edu/sociology_senior_theses/3/
- Pegg, C. (1987). Fakesong: The manufacture of British "Folksong" 1700 to the present day. By Dave Harker. Milton Keynes: Open University Press, 1985, 297pp.. *Popular Music*, 6(3), 346–350.
<https://doi.org/10.1017/s0261143000002403>
- Putri Wijayati, H., & Yuliani Rahayu, E. (2025). FIGURATIVE LANGUAGE IN TAYLOR SWIFT'S SONGS FROM THE EVERMORE ALBUM. *JURNAL BASIS*, 12(2), 219–228. <https://doi.org/10.33884/basisupb.v12i2.10090>
- Schechner, R. (2017). *Performance Studies*. Routledge.
<https://doi.org/10.4324/9780203125168>
- Small, C. (2021). *Musicking: The Meanings of Performing and Listening*. Philpapers.org. <https://philpapers.org/rec/SMAMTM>
- Thurston, L. R. (2021, May 5). *Dressing the country musician : exploring stage identity through costume*. Utxas.edu.

<https://repositories.lib.utexas.edu/items/37d00269-41dd-44f0-934c-143a5d63da2a>

Turino, T. (2008). *Music as Social Life*. In *press.uchicago.edu*. The University of Chicago Press.

<https://press.uchicago.edu/ucp/books/book/chicago/M/bo5867463.html>

Vernallis, C. (2023). *Experiencing music video : aesthetics and cultural context*.

Internet Archive. <https://archive.org/details/experiencingmusi0000vern>

Vila, P. (1996). Identidades narrativas y música. *Trans : Transcultural Music Review*.

Wrench, S., & Swift, T. (2021). *Ver Taylor Swift | The Eras Tour (Taylor's Version) | Disney+*. Disneyplus.com.

<https://www.disneyplus.com/es-es/browse/entity-48f31304-ed30-47af-8c7e-83f825129b10>

Zahra, S. F., & Otong Setiawan Djuharie. (2025). Semantic Analysis of the Expression of Bliss Throughout Romantic Context in Taylor Swift's Song Lover. *Sintaksis Publikasi Para Ahli Bahasa Dan Sastra Inggris*, 3(4), 84–91.

<https://doi.org/10.61132/sintaksis.v3i4.1976>